

El vol d'una llebre

Mal Pelo estrena a Salt, després d'un any d'assajos, 'L'esperança de vida d'una llebre', una coreografia amb text poètic que planteja preguntes sobre la relació entre l'home i l'animal

Un instant de l'espectacle, ahir a la tarda, en l'assaig a la Coma Cros Foto: JOAN SABATER.

Mal Pelo és una companyia que necessita i reivindica un treball a foc lent. El novembre passat ensenyaven Band, en la Setmana de Programadors del festival Temporada Alta. S'havia d'estrenar el primer semestre del 2013 a la Coma Cros, però es va decidir ajornar-ho fins a la tardor. Els de Mal Pelo (Pep Ramis i Maria Muñoz) exigeixen que el batejar d'una companyia artística sigui la creació i no els maldecaps financers per anar sobrevivint. Avui (a les 18 h) i demà (a les 21 h) estrena L'esperança de vida d'una llebre a la factoria cultural Coma Cros de Salt, dins del Temporada Alta. Posteriorment, faran estada al Mercat de les Flors, del 30 de gener

al 9 de febrer. En el procés de treball, la llebre ha quedat reduïda a una cita del text: el caçador es pregunta quina és l'esperança de vida d'una llebre (si no la cacen quan és jove, té una vida d'uns 18 anys, segons Ramis) en relació amb la d'una tortuga. Per a la creació del moviment, Mal Pelo ha buscat el joc de les bandades dels estornells i els peixos: "No hi ha cap guia, perquè el rol l'assumeixen tots, a partir d'uns codis: la bandada es converteix en una unitat."

En realitat, però, la peça analitza, sense pretendre aportar cap lectura moral, la relació entre l'home (en aquest cas, el caçador) i els animals. Per a l'elaboració del text, a més de les pròpies improvisacions, s'han inspirat en textos d'Erri de Luca (que fa un paral·lelisme entre un caçador i un isard) i Maria Zambrano.

A escena, un espai totèmic format per un marge ple d'arbres (penjats a 60 centímetres de terra) i un espai net. I és que l'isard, com el llenguatge escènic de Mal Pelo, transita entre uns límits naturals: per caçar un isard cal sortir del bosc, pujar més amunt que la presa i evitar ser descobert pel vent, que alerta l'isard de la presència d'un perill. De la mateixa manera, Mal Pelo aborda el text des d'un no-actor i no-ballarí. Per Pep Ramis, té molt de sentit expressar preguntes des d'aquesta "fisicitat específica". Enric Fàbregas (intèrpret de molts treballs de Mal Pelo i biòleg) matisa que la companyia té una percepció "molt animal" del moviment.

En l'espectacle, també hi intervé, com un actor més, Jordi Galí, un artista que habitualment treballa al carrer creant unes instal·lacions magnètiques que, prestant-hi l'atenció adequada en l'elaboració, contagien delicadesa i sorpresa. Dels cinc intèrprets a escena, cap és la llebre (ni l'isard). Pep Ramis és el caçador vell; Jordi Galí, el mateix caçador de jove; Fàbregas, l'amic; Leo Castro, la seva dona, i Federica Porello, una mena d'àngel que convida a fer el viatge iniciàtic d'aquest caçador solitari.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-10-2013 Pàgina 52

-El Punt Avui. Edició Nacional 29-10-2013 Pàgina 36

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/689276-el-vol-duna-llebre.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss